

(reportáž z koncertu Zbyňka Zemana a Franty Vlčka v čajovně Romantinka)

Za mých mladých let stál rohlík třicet haléřů a z čaje byla nejznámější značka Pigi. Rohlík byl z gumy a slabý čaj Pigi byl v sáčku. Pigi čaj jsem proto vylepšoval rumem a v silnějších mrazech jsem občas čaj vynechal. Jenže doba se změnila a mé děti přes mé varování začaly chodit do čajoven. Nic nedbaly mého varování, že se tam kouří marjánka. Na každého jednou dojde a tak jsem před sedmou večer 25. října seděl v proutěném křesle čajovny Romantinka v Praze 8, ve starých Kobylisích.

Nejde o překlep, znalci vědí, že nejde o Romantiku, ale skutečně o Romantinku, což je počátek křestních jmen dvou milých lidí, Romana a Martiny Švarcových, kteří krom hezkých úsměvů nosí na stůl různé druhy čaje a něco dobrého (byť bezmasého) k jídlu. U vchodu je třeba se zout, čemuž se například v rámci EU diví Holanďané, ale za chvíli si člověk v tom malém a útulném prostoru připadá jako doma. Někteří sedí u stolečku, jiní jen tak na polštářích na zemi. Marjánku jsem tam v jakékoli podobě neviděl, pokud se tak nejmenovala některá z milých dívek, které se přišly podívat na večerní koncert.

Ten večer patřil dvěma písničkářům, Zbyňku Zemanovi a Frantovi Vlčkovi.

Zbyněk Zeman a Franta Vlček

foto: Tomáš Pohl ©

Franta Vlček absolvoval díky autobusové lince 177 dlouhý výlet po Praze a se svou milou ženou Danou přišel těsně před sedmou.

Zbyněk Zeman mu proto zcela logicky, byť je Franta o kousek starší, nedal přednost a začal

Víte, kdo je bezdomovec ?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 02 Listopad 2005 04:00

hrát, zpívat a povídat jako první. Zbyněk Zeman je vysoký, černovlasý mladík (nar. 1976) s knírkem. Ti, kdo jezdí metrem, jej mohou vidět ve slušivé uniformě na stanici metra Anděl, kde je dozorčí stanice. Zbyněk proto o sobě právem říká, že jediným současným undergroundovým folkařem, byť pravda a láska zvítězila nad lží a nenávisť. Zbyněk vydal zatím dvě desky. První *Zámecký karneval* je z roku 2001 a druhá **Svádivá**

panoptika je z roku 2003. Zbyněk také maluje a obaly svých desek se zhotovuje sám. Už jsem několikrát napsal, že písničkáři nemají mít dlouhé koncerty, neboť se účinek jejich písní vytratí do spánku či stereotypu. Jenže uvedený poznatek neplatí všeobecně. Ten večer Zbyněk Zeman sázel jednu svou píseň za druhou : rytmickou *Emilii*

Patřím ke společenské menšině
(Zbyněk se hlásí k upírům), protestsong
Epizoda z války

, kde hrdinou není Piccasova holubice, ale poštovní holub,
Epos o Bivojovi

, což je vlastně pověst o vzniku zabíjačky. Píseň
Osada mých snů

byla podle Zbyňkových slov složena po vzoru Jana Nedvěda do půl hodiny, aby se stala hitem. Píseň není parodií na Honzu Nedvěda, ale na tramská písňová klišé. Mezi očekávané pecky patří pochopitelně

Podzemní blues

, v níž se právě Zbyněk otevřeně hlásí k undergroundu. Zbyněk ale předem vysvětlil některé pojmy obvyklé v provozu metra, které v písni použil. Konkrétně nám vysvětlil funkce dispečera, strojvůdce , co je hasičák a kdo je bezdomovec. Takto vybaveni jsme vyslechli příběh hrdinného strojvůdce metra Pepy. Po křehoučké a krásné

Flétnistce

zněla erotická

Černá perla Afriky

, autentický příběh lásky k dívce černé pleti. Těm, kteří neznají šokující konec příběhu, doporučuji si koupit druhou Zbyňkovu desku nebo jít na nějaký jeho koncert. Blížila se přestávka a konec prvního koncertu a tak Zbyněk přidal krátkou píseň

Eliška

na jakousi velmi povědomou melodii dnes již zapomenutého skladatele. Myslím, že se jmenovala Pro Elišku. Co říci ke Zbyňkovi na závěr : Zbyňkova tvorba je osobitá, různorodá, s velmi dobrými textovými nápady. Zbyněk se nehraje na svědomí národa, má nadhled, vtip a zároveň má i křehké melodie a texty plné poezie.

Po přestávce, kde v Romantince zůstalo jen několik spřízněných duší, usedl na židli **Franta Vlček**

Tušil jsem, že budu mít vzácnou příležitost slyšet víc než obvyklých pět až šest Frantových písní. Nemýlil jsem se, protože Franta počítal s 29 písněmi a u nich odhadl průměrnou délku jedné na dvě minuty. Přesto se vlivem některých okolností naštěstí časový odhad Franty, jinak

Víte, kdo je bezdomovec ?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 02 Listopad 2005 04:00

vystudovaného inženýra Vysoké školy dopravní v Žilině, zcela nenaplnil. Franta sice měl texty pečlivě srovnané v deskách a o dramaturgie byla určena počátečním písmenem každé písně, ale díky hledání se čas každé písně o malinko prodloužil. Kromě uceleného přehledu tvorby Franty Vlčka jsem se poprvé dozvěděl u některých písní jejich názvy, byť si melodie už nějaký čas tiše broukám. Franta spustil jednu nádheru za druhou:

22 koní

(hrdinou musí být bezesporu řidič Trabanta), křehkou

Ahoj slunce

, jemně erotickou

Ano nebo ne

, plnou skvělých hříček s češtinou,

Čmeláka

se závěrečným odkazem na autora méně známé předchozí verze skladby, můj milovaný

Evergreen

,

Houbařskou

(nemusím představovat). Pak jsme si my, kteří jsme se na koncertu zbyli, vyzkoušeli sbor.

Prvním úspěšný pokusem za vydatného přispění sbormistra Zbyňka Zemana byla skladba

Vrána a kladivo

. Franta na později odložil žádaný

Chodec, kopec, bodec

a zněla

Jaruna

, náhle aktuální

Jitrnice, mořská panna

(jitrnice připomínající barvou mořskou pannu a snědená autorem nebyla koupena v žádném obchodním řetězci), báječné blues

Mám zlý čas dnes

,

Kanál

(tragedie o pádu jedné koruny do kanálu),

Moje sestra ☐ *Hela*

a rusky podbarvená

Má žena Jelena o ženě, která nevaří

. Píseň

Nedivte se

znáte spíše jako Bratr psychiatr a po ní "programově mollová "

Noční tramvaj

,

Polykám

, v níž jsem slyšel beatlesovskou kongenialitu. To v

Promiňte

jsem zas slyšel vzdálený odlesk ranných Kainarových skladeb. Skladba

Stížnost

byla představena jako první, kterou Franta napsal. Počáteční milostně výčitky se náhle změnil na výčitky dívce, která raděj Romadúr než autora. Jenže František jen nezpíval. Chtěl vytvořit

Víte, kdo je bezdomovec ?

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Středa, 02 Listopad 2005 04:00

protějšek ke Zbyňkovým textům a proti jeho profi poezii z metra postavil Franta úřednické verše. Jen musel mladému publiku (já to kazil) vysvětlit , co byl například kopírák. Drastično ve Frantově tvorbě zastupuje

Stolička

, příběh o zubařském zákroku s přesným popisem úkonů zubaře a s přesným názvoslovím jednotlivých nástrojů: Brrrrrrrrrr. Díky prostoru došlo i na méně známé, například na píseň

Věrný kůň

o tom, jak se indián a tramp náhle stane otcem. A nakonec nádherná

Zlatá svatba

na text Milana Jablonského. Připomněla mi mé rodiče, kteří to spolu vydrželi do smrti 52 let. Co říci závěrem k Frantovi Vlčkovi : Myslím, že takových originálních písničkářů není v České republice mnoho. Ten nádherný večer , kdy nám Franta hrál jako by byl u nás doma v obýváku, mě o tom znovu přesvědčil. Kdyby mně pohádkový děda chtěl splnit tři přání, tak by jedno z nich znělo : Ať už konečně ten Franta Vlček natočí desku. Zatím má písni tak minimálně na tři.